

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdlila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: V. R.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2006, č. j. 28 Cad 6/2006 - 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobkyni **se** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalovaná jako stěžovatelka napadá kasační stížností shora uvedený rozsudek krajského soudu, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 9. 2. 2004, č. X, kterým „zastavuje částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 44 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění“. Krajský soud tak činil pro nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí a nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Jedinou námitkou, kterou má Nejvyšší správní soud posoudit je, zda byla žaloba žalobkyní podána včas. Stěžovatelka namítá, že tomu tak nebylo, neboť žalobkyni bylo rozhodnutí doručeno 18. 2. 2004, lhůta pro podání žaloby tedy činila dva měsíce, uplynula 18. 4. 2004 (resp. 19. 4. 2004, kdy bylo pondělí). Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí stěžovatelky u Okresního soudu v Hradci Králové dne 9. 4. 2004 (k poštovní přepravě podána 8. 4. 2004), tento soud usnesením postoupil žalobu Krajskému soudu v Hradci Králové dne 25. 11. 2005 (č. j. 19 Nc 5190/2004 - 13). Stěžovatelka namítá, že podle § 72 odst. 3 o. s. ř. jestliže žaloba byla podána u soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení a ten řízení

zastavil proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, pak měla být žaloba podána u věcně a místně příslušného soudu do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, což se nestalo. Okresní soud v Hradci Králové nepostupoval podle stěžovatelky podle § 104b odst. 1 o. s. ř., jak mu přísluší, řízení nezastavil a účastníka nepoučil o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Krajský soud v Hradci Králové měl proto podle názoru stěžovatelky odmítnout žalobu žalobkyně pro opožděnost, neboť k zahájení řízení došlo až dnem 17. 1. 2006, kdy návrh došel tomuto krajskému soudu, což bylo opožděně.

Pokud jde o vlastní pochybení stěžovatelky vytčené jí rozsudkem krajského soudu, uvádí, že šlo o pochybení, jež bylo možno napravit opravou podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Žalobkyně vyjádření ke kasační stížnosti nepodala.

Kasační námitku stěžovatelky lze subsumovat pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnost způsobenou nesprávným právním posouzením věci - Nejvyšší správní soud tuto námitku posoudil a shledal, že je nedůvodná.

Správní soudnictví slouží k ochraně subjektivních veřejných práv, v posuzované věci práva v oblasti důchodového pojištění, jež je zaručeno Listinou základních práv a svobod v čl. 30 odst. 1. Přezkum rozhodnutí orgánů moci výkonné v této oblasti nemůže být ze soudního přezkumu nikterak vyloučen (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Postup zajišťující realizaci tohoto práva plyne mj. z procesních předpisů, především pak s. ř. s. V ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. se stanoví, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení. Podle § 104b odst. 1 o. s. ř. náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje věci správního soudnictví, soud řízení zastaví a poučí podle § 72 odst. 3 s. ř. s. o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Tato ustanovení procesních řádů měla na mysli především případy, kdy bude docházet ke konfliktům mezi sférami správního soudnictví a civilního řízení správního, nikoli však případy, kdy účastník zřejmým omylem podá evidentně žalobu ve správním soudnictví u soudu věcně nepřislušného. Stěžovatelka usnesení Okresního soudu v Hradci Králové o postoupení věci krajskému soudu rozhodujícímu věci správního soudnictví nenapadla opravným prostředkem, ač jí bylo řádně doručeno a mohla tak učinit. Pokud Okresní soud v Hradci Králové nepostupoval zcela v intencích § 104b o. s. ř. nelze včasnost (či opožděnost) podání žaloby klást k tíži žalobkyni. Pokud by totiž byla žaloba podána soudu, který rozhoduje věci správního soudnictví, pak by stačilo pouhé postoupení věci podle § 7 s. ř. s. a podání žaloby k poštovní přepravě by nesporně postačovalo k zachování lhůty pro podání žaloby. S ohledem na to, že postup okresního soudu stěžovatelka včas nezpochybnila a dále, že se jednalo o nesporný návrh v oblasti správního soudnictví, nevidí Nejvyšší správní soud zásadní procesní překážky pro to, aby byla žaloba posouzena jako včas podaná. Ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. totiž nestanoví jako podmínku, že žaloba musí být podána u věcně a místně příslušného soudu, § 32 s. ř. s. stanoví, že řízení je zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu. Navíc je nutno opakovaně zdůraznit, že § 104b o. s. ř. míří především na případy, kdy účastník podá v občanském soudním řízení návrh, který však svou podstatou míří do správního soudnictví, a účastník se mylně domnívá, že jde o civilní soudní řízení. V posuzované věci šlo však o zřejmé pochybení v místě podání žaloby ve správním soudnictví. Pokud pak Krajský soud v Hradci Králové jako soud věcně příslušný žalobu projednal, postupoval mimo veškerý formalistický rámec, který je často soudům vytýkán, a Nejvyšší správní soud takovýto přístup akceptuje. Pokud jde o věc samu,

je nepochybné, že stěžovatelka se dopustila takového pochybení, jež nebylo možno zhojit opravou chyby podle správního řádu - z rozhodnutí totiž není zřejmé, zda důchod odnímá, či zastavuje jeho výplatu.

Poněvadž kasační stížnost není důvodná, Nejvyšší správní soud ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Procesně neúspěšná stěžovatelka nemá právo na úhradu nákladů řízení, žalobkyni podle soudního spisu nevznikly žádné náklady spojené s tímto řízením, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu